

VUONNA 1970, syyskuun 29:ntenä päivänä, paljastettiin Oulussa Oulu-seuran ja Kustannusosakeyhtiö Otavan Oulun kaupungille lahjoittama **Ilmari Kiannon** muistolaatta. Laatta kiinnitettiin Torikatu 39 sijainneen vaunumaakari Kustaa Lipposen talon seinään sen huoneiston kohdalle, jossa Ilmari Calamnius-Kianto sisaruksineen asui kouluvuosinaan 1886-90.

LAATAN paljastustilaisuuden muistan oikein hyvin, minä lisäksi siitä tietysti oli myös lehdistä. Minua lähinnä oli Kaltion numero 5 samalta vuodelta. Siinä on myös kuva paljastetusta laatasta ja kuvassa lehtori **Paavo Leinonen** pitämässä pontevaa puhettaan, joka myös se on painettu mainitun Kaltioon.

LAATAN tekstiä en muista ulkoa, mutta on sellainen mielikuva, että se oli kirjoitettu siinä uskossa, että talo pysyy. Lipposen kartano kaikinensa kuului siihen korttelinpuolikkaaseen, joka oli ehdotettu talo- ja miljöömuseokortteliksi, myös interiööreineen ikuistet-

Oulu-lehti 4.11.1984

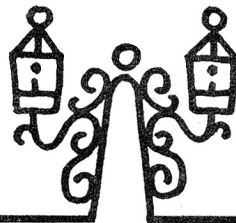
Panu Missä Kianto?

tavaksi.

ILMARI Kianto oli kuollut edellisenä keväänä, hieman ennen 96-vuotispäiväänsä, niin kuin tänä vuonna moneen kertaan on tullut mainituksi. Luulen kyllä, että laatasta oli tehty päätös jo hänen eläessään.

TALON vanhaisäntä Kustaa Lipponen sen sijaan eli ja oli läsnä, niin kuin oli ollut pikku-poikanakin siinä pihapiirissä, jossa Ilmari ja muut Karhulan pappilan lapset ja nuoret olivat pyörineet.

PAAVO LEINONEN näyttää luovutussanojensa päätteeksi lausuneen ääneen olettamuksen, että laatta saa osakseen ansaitsemaansa kunnioitusta

KUKA VASTAA nyt siitä, että vaikka kaupunki itse omisti Lipposen talon silloin kun se purettiin, kukaan ei kaupungin puolesta huolehtinut Kiannon laatasta, vaikka se ei purkamishetkellä enää ollut talon seinässä? "Onhan kumma", oli Ilmari Kiannolla tapana ihmetellä. Onhan kumma . . .

KUMMALLISTA kaikin puolin muutenkin tämä muistolaatta-asioiden hoito. Moni pakinapalstaani seurannut varmaan muistaa että kerta kerran jälkeen on julkisuudessaakin ihmetelty, miksi em. Merikoskikerhon lahjoittamaa Koskenniemen laattaa Kauppurienkatu 16 jatkuvasti pidetään kaltereiden takana vuorokaudet ympäriinsä.

KYSYNPÄ jälleen kerran, aikooko kaupunki pitää Koskenniemen piilossa myös tulevana kesänä, jolloin on tarkoitus juhlia runoilijan syntymän satavuotismuistoa.

ja huolenpitoa. Laatta oli turvassa, niin kauan kuin Lipposet siinä talossa asuivat, ensin Kustaa ja pojat, sitten Heikki ja Erkki, lopuksi vain Heikki.

JO aikoja ennen Heikin äskeistä poismenoa ehtivät kyllä kaupungin suunnitelmat muuttua, niin että talon säilyttämiselle ei ollut olemassa edellytyksiä.

KAUPUNKI otti kumartaen vastaan tämänkin laatan ja lupasi tietysti huolehtia siitä. Sen ja meidän kaikkien muistissa oli tuore tapaus: Koskenniemen laatan katoaminen sitä taloa purettaessa. Kulttuuris-kandaali, josta selvittiin säikähdyksellä. Kaupungin elimissä päätettiin järjestää niin, että "tapaus Koskenniemi" ei toistu. Huolenpito ja vastuu delegoitiin . . .